

Publicerad 2011-06-08 01:30 av Jaramald

Medvetandet om självet

Mitt namn i lyktans sken

Hoppets klagan kallas jag, och de flesta som mig känner, har väl bara hört mitt namn.

Många påstår att jag heller inte finns.

Hoppets klagan, skuld och skam.

Fastän sanningen är den, att ett under vid var sten

för DIG är lagt,

som ett ögonblick av ljus,

där i vattnets blanka spegel,

glimmandes i kvantfysikens

sanningsdigra källa

bländande skimrar,

just för dig!

Under vid var sten är lagt för dig!

Under just för dig!

Jag var Dantes tunga suckar

vid hans ljuvliga sonetter.

Jag var skammen i Herr Fjodor,

vid sin sjuka hustrus sida.

Jag var Götes man i Faust och Herr K i den märkliga processen.

All den skulden, all den skammen, och bedrävelsen.

Alla mörka nätters bläck och brev.

Det är jag, din skam, din skuld, ja hela ditt

förlorade paradiset.

Längtan efter hoppets ljus i mörkrets tunga smide.

Hoppets klagan, flingans fall

Mot svart kall asfalt en oktoberkväll.

Men under vid var sten är lagt för dig!

Hoppets klagan, tidens ljus av lyktans sken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jaramald med Poeter.se id #17767 innehar upphovsrätten